

ელექტროული სასტაციო პურის შემთხვევა და იმპლემენტაციის შესახებ

თამარ ლომინაძე, რუსულან პაპაშვილი
საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი

რეზიუმე

კომპიუტერული სტაციონარული საშუალებების სამართლებები ესაა პროგრამული, ან პროგრამულ-ტექნოლოგიური კომპლექსი, რომლის დანიშნულებაც არის გარკვეული პედაგოგიური ამოცანის გადაწყვეტა, გააჩნია საგნობირივი შინაარსი და ორიენტირებულია მსმენელთა შემცირებისა და/ან უნარ-ჩვევების მოდიფიკაციაზე. მისი ერთ-ერთი უძინებელოვანები მახასიათებელია ორიენტაცია სასტაციო პროცესის ინდივიდუალიზაციასა და მსმენელთა დამოუკიდებელ მუშაობაზე. განხილულია სხვადასხვა ტიპის ელექტრონული სასტაციო კურსის შექმნისა და მისი შემდგომი იმპლემენტაციის – სასტაციო პროცესში ჩართვის საკითხები.

საკვანძო სიტყვები: ელექტრონული სტაციონარული სასტაციო კურსი.

1. შესავალი

კომპიუტერული სტაციონარული საშუალებები (კსს) - ეს არის პროგრამული, ან პროგრამულ-ტექნოლოგიური კომპლექსი, რომლის დანიშნულებაც არის გარკვეული პედაგოგიური ამოცანის გადაწყვეტა, გააჩნია საგნობირივი შინაარსი და ორიენტირებულია მსმენელთა შემცირებისა და/ან უნარ-ჩვევების მოდიფიკაციაზე [2].

მოყვანილი განმარტებიდან ჩანს, რომ კსს ეს არის საშუალება, რომლიც იქმნება რაიმე წინასწრანისაზღვრული პედაგოგიური ამოცანის გადასაწყვეტად და მისი მთავარი დანიშნულება სასტაციო პროცესში გამოყენებაა. საშუალებები, რომლებიც გამოიყენება სასტაციო პროცესში, მაგრამ აქვთ სხვა მთავარი დანიშნულება და არ ახორციელებენ პედაგოგიურ ფუნქციას, კომპიუტერული სტაციონარული საშუალებებს არ მიეკუთვნებათ. ეს შემთხვევა საყურადღებო იმდენად, რამდენადც არასწორად არის მიჩნეული, რომ ყველა ის პროგრამული საშუალება, რაც სასტაციო პროცესში გამოიყენება, კსს-ებს განეკუთვნება. ამ მოსაზრებით, კომპიუტერული სტაციონარული საშუალებებს შეიძლება მიეკუთვნოს ყველა ტექსტური და გრაფიკული რედაქტორი, კომპილატორი, ექსპერტული სისტემები და სხვა ის კომპიუტერული საშუალება, რომელიც სასტაციო პროცესში მხოლოდ ინსტრუმენტად გამოიყენება [2,3].

აუცილებელია, რომ კსს შეიცავდეს საგნობრივ შინაარსის, რაც გულისხმობს იმას, რომ კსს უნდა შეიცავდეს სასტაციო მასალას, ეწ. კონტროლის ცოდნის რაიმე სფეროდან. სასტაციო მასალაში იგულისხმება როგორც დეკლარატიული სასიათის ინფორმაცია (ტექსტური, აღწერითი, ილუსტრაცია), ასევე დაგალებები ცოდნისა და უნარ-ჩვევების შემოწმებისათვის და ის მოდელები და ალგორითმები, რომლებიც შესასწავლობის შემთხვევას და პროცესებს წარმოაჩენენ. სწორედ საგნობრივი შინაარსის არსებობა განასხავბს კსს-ს იმ დამხმარე საშუალებებისაგან, რომლებიც ახდენენ სასტაციო პროცესის ტექნიკურ და მეთოდურ მხარდაჭერას.

კსს, უპირველეს ყოვლისა, ეს არის პროდუქტი მსმენელთათვის. პედაგოგიური მიზნები მხოლოდ კსს-სა და მსმენელის ურთიერთქმედებით მიიღებავა. მსმენელზე ორიენტაცია ნიშნავს იმას, რომ მსმენელები წარმოადგენენ მომხმარებელთა ბაზისურ კატეგორიას, რომელთა გათვალისწინებითაც ხდება კსს-ის შინაარსისა და ფუნქციის განსაზღვრა. სასტაციო პროცესის სხვა მონაწილეები მხოლოდ იყენებენ კსს-ს თავის პროფესიულ საქმიანობაში, მაგრამ მომხმარებელთა საბაზისო კომიტეტისთვის არ განეკუთვნებათ.

კსს-ის ერთ-ერთი უძინებელოვანები მახასიათებელი არის ორიენტაცია სასტაციო პროცესის ინდივიდუალიზაციასა და მსმენელთა დამოუკიდებელ მუშაობაზე. შედეგად მიიღწევა მსმენელთა კოგნიტიური შესაძლებელობების მაქსიმალურად გამოვლენისათვის ხელსაყრელი სასტაციო გარემოს ფორმირება [3].

2. ძირითადი ნაწილი

ტექნოლოგიის განვითარებასთან ერთად, იქმნება ახალი კსს-ები, მაგრამ ყველა მათგანს რამდენიმე საერთო ნიშანი ახასიათებს. მათ შორის: კსს-ების უძეტესობა იგება როგორც ქაღალდზე არსებული სასტაციო-შეთოდური სახელმძღვანელოების ელექტრონული ანალოგი; კსს მეტად ტექნიკოლოგიურ სასტაციო საშუალებას წარმოადგენს; კსს უნდა ეთანადებოდეს იმ სასტაციო აქტორებებსა და ღონისძიებებს, რომელთა მხარდაჭერისათვისაა ისინი

ორიენტირებული; კსს უნდა ასოცირდებოდეს იმ პედაგოგიურ ამოცანასთან, რისი გადაჭრაც არის მიზნად დასახული მისი საშუალებით;

ყველა ზემოთმოცვანილი ნიშანი ურთიერთდაკავშირებულია და რთულია იმის გამოყოფა, რომელი უფრო მეტად მნიშვნელოვანია და რომელი ნაკლებად. მართლაც, ერთის მხრივ, სასწავლო აქტივობა სრულდება მეცადინეობის ფარგლებში, ანუ, მეცადინეობა შეიცავს სასწავლო აქტივობას. მეორეს მხრივ, არსებობს ისეთი სასწავლო აქტივობები, რომლებიც დამოუკიდებლად არსებობენ, ან მეცადინეობების მთელ სერიას მოიცავენ. ასევე, ერთის მხრივ, სასწავლო დამხმარე საშუალებები განსაზღვრული ცოდნისა მიღებასა და სასწავლო აქტივობების განხორციელებას უზრუნველყოფენ. მეორეს მხრივ, კი ერთი სახელმძღვანელო ან სასწავლო საშუალება შინაარობრიად ან ფუნქციონალურად შეიძლება რამდენიმე მეცადინეობასა და ღონისძიებას მოიცავდეს [1].

გამოვყოთ ის ძირითადი პედაგოგიური ამოცანები, რომლის მიღწევაც ზღება კსს-ების საშუალებით [2]:

1. ცოდნის სფეროს, მისი კონცეფციისა და საბაზისო ცნებების გაცნობა; 2. სხვადასხვა დონის საბაზისო მომზადება; 3. მოცემულ საგნობრივ სფეროში ტიპური ამოცანების გადაწყვეტის უნარ-ჩვევების გამომუშავება; 4. მოცემულ საგნობრივ სფეროში არატიპური ამოცანების გადაწყვეტის უნარ-ჩვევების გამომუშავება; 5. საქმიანობის განსაზღვულ სფეროსადმი ინტერესის გადვივება; 6. შესასწავლი ობიექტების, პროცესებისა და საქმიანობის ვირტუალურ მოდელზე სასწავლო-კვლევითი ექსპრიმენტების ჩატარება; 7. ცოდნისა და უნარ-ჩვევების აღდგენა (გაცოცხლება); 8. ცოდნისა და უნარ-ჩვევების კონტროლი და შეფასება; 9. რადგანაც ზემოთჩამოთვილი ამოცანების განხილვა არ შეიძლება ერთმანეთისაგან იზოლირებულად, ამიტომ კსს-ების უმეტესობა, როგორც წესი, რამდენიმე ურთიერთდაკავშირებული ამოცანის გადაწყვეტას ისახავს მიზნად. ცხადია, რომ სხვადასხვა სასწავლო მიზნის მისაღწევად ურთიერთდაკავშირებული ამოცანების სხადასხვა კომბინაცია შეირჩევა [4].

გადასაშევეტი სასწავლო ამოცანების მიხედვით კსს-ები იყოფა 4 კლასად [2]: 1. თეორიული და ტექნიკური მომზადების საშუალებები; 2. პრაქტიკული მომზადების საშუალებები; 3. დამხმარე საშუალებები; 4. კომპიუტერური საშუალებები;

ელექტრონული სასწავლო კურსი, ეს არის კსს-ის ტიპი, რომლიც კომპლექსური კსს-ების კლასს განუკუთვნება და რომლის მიზანიც არის მსმენელის მომზადება რაიმე საგანსა თუ კურსში [4]. კომპიუტერული სწავლების ამ ტიპის სისტემაში ინტეგრირებულია სხვადასხვა ინსტრუქციული მიდგომა და ინსტრუმენტული საშუალება მსმენელთა თეორიული, ტექნიკური და პრაქტიკული მომზადებისათვის. ამ ტიპის სასწავლო სისტემები განკუთვნილია ცოდნის რაიმე სფეროში ახალი ცოდნის მისაღებად, ან უკვე მიღებული ცოდნის აღდგენისა და განახლებისათვის. დასახული პედაგოგიური მიზნების მიღწევის ერთ-ერთი ეფექტური გზა არის ინტელექტუალური ელექტრონული სასწავლო სისტემების შექმნა [2,4]. ზოგადად, კსს თვლება ინტელექტუალურად, თუკი ის ახდენს ისეთი ფუნქციების რეალიზებას, რომლებიც ტრადიციულად ადამინის ინტელექტუალური ასოცირდება. ამასთან, ხდება ისეთი შესაძლებლობების რეალიზაცია, რომლებიც უზრუნველყოფენ არა მხოლოდ რეტინული, არამედ შემოქმედებითი ამოცანების გადაწყვეტასაც. ელექტრონულ სასწავლო კურსებთან მიმართებაში საუბარია მასწავლებლის ისეთი ფუნქციების რეალიზაციაზე, როგორიცაა მსმენელის ცოდნისა და უნარ-ჩვევების მიმდინარე დონის შეფასება, სასწავლო მასლის არჩევა და წარმოდგენა მსმენელის ცოდნის დონისა და ინდივიდუალური შესაძლებლოებების გათვალისწინებით; სწავლების პროცესის ოპტიმალური რეჟიმის განსაზღვრა (მეცადინეობის სიხშირისა და სანგრძლივობის განსაზღვრა, მეცადინეობის სახეობების შეხამბა, მათ შორის სასწავლო დატვირთვის განაწილება და სხვა); მსმენელთათვის ინდივიდუალური დავალებების ფორმირება; სასწავლო პროცესში წარმოქმნილი სირთულეების მიზეზების აღმოჩენა; და სხვა. შევნიშნოთ, რომ კარგად ორგანიზებული ინტელექტუალური ელექტრონული სასწავლო სისტემები სწავლების ინდივიდუალური პრინციპის ავტომატურად განხორციელების ერთ-ერთი საუკეთესო საშუალებაა.

ყოველივე ზემოთქმულის გათვალისწინებით, ელექტრონული სასწავლო კურსი ჩაითვლება კომპიუტერული სწავლების ინტელექტუალურ სისტემად, თუკი მასში რეალიზებულია შემდეგი ფუნქციები და მასასიათებლები: ბუნებრივი-ენობრივი ინტერფეისი; სასწავლო მასალის ცოდნის ბაზაში წარმოდგენა და ამ

ბაზიდან მოცემული პედაგოგური ამოცანის გადაწყვეტისათვის საჭირო ცოდნის ამორჩევის აღვირობითმის რეალიზაცია; ცოდნის ისეთი მოდელებისა და მსმენელთა ისეთი აქტივობების რეალიზაცია, რომლებიც იძლევიან ცოდნის მოცემულ სფეროში მსმენელთა მიმდინარე ცოდნის შემოწმებისა და კონტექსტუალიზაციის შესაძლებლობას; სასწავლო მასალისა და სწავლების განრიგის ადაპტაცია მსმენელის ინდივიდუალურ კოგნიტიურ თავისებურებებსა და მომზადების დონესთან; ცოდნისა და უნარ-ჩვევების დიაგნოსტიკის მოქნილი შესაძლებლობები, რომლებიც ცოდნის შემენის პროცესში წარმოქმნილი პრობლემების აღმოჩენის შესაძლებლობას იძლევიან.

ელექტორნული სასწავლო კურსების გამოყენება შეიძლება როგორც თვითგანათლებისათვის, ასევე საგანმანათლებლო ორგანიზაციის სასწავლო კურიკულუმში შემავალი საგნის შესწავლისათვის. ელექტორნული სასწავლო კურსები სასწავლო დაწესებულების დისტანციური სწავლების ფორმის განუყოფლ ნაწილს წარმოადგნს. როგორც წესი, საგანმანათლებლო დაწესებულებაში ელექტრორნულ სასწავლო კურსთან მუშაობები: **მსმენელები**, როგორც ელექტრორნული სასწავლო კურსის საბაზისო მომხმარებლები; **მსწავლებლები**, რომლებიც წარმართავენ სასწავლო პროცესს და მის კორდინირებას; **სისტემური ადმინისტრატორები**, რომლებიც უზრუნველყოფენ ელექტორნული სასწავლო კურსის ფუნქციონირებას კონკრეტულ სამუშაო პირობებში.

როგორც ადგნიშვნეთ, მსმენელები მომხმარებელთა საბაზისო კატეგორიას წარმოადგენენ. მასწავლებლები და სისტემური ადმინისტრატორები კი ქმნან პირობებს მათი მუშაობისათვის და უზრუნველყოფენ ორგანიზაციულ, ტექნიკურ და მეთოდოლოგიურ მხარდაჭრას.

მასწავლებლების (ინსტრუქტორების) ძირითადი ფუნქციები შემდგნაირად შეიძლება ჩამოვაყალიბოთ [2]: მსმენელთა საწყის ტესტირება, მათი საწყის მომზადების შეფასება და, თუკი ეს სასწავლო პროცესით არის გათვალისწინებული, მათვის ინდივიდუალური დავალების ფორმირება. ინდივიდუალურ დავალებაში უნდა აისახოს მსმენელისათვის გათვალისწინებული სასწავლო მასალის შემადგენლობა და მოცულობა მისი ინდივიდუალური კოგნიტიური შესაძლებლობების გათვალისწინებით (სასწავლო პროცესის ინდივიდუალიზაციის პრინციპის თანახმად). ასევე, დავალების ფორმირება მსმენელთა ჯგუფისათვისაც; კომპიუტერული სახელმძღვანელოებისა და მასწავლი სისტემების რეაქტირება ინდივიდუალური დავალებების მიხედვით; კომპიუტერული სახელმძღვანელოების და მასწავლი სისტემების უზრუნველისების შემოწმება; მსმენელთა მიერ დავალებების შესრულების გეგმიური გრაფიკის შედგენა; იმ სასწავლო ღონისძიებების ორგანიზაციული და მეთოდური მხარდაჭრა, სადაც გამოყენება ელექტრორნული სასწავლო კურსი; მსმენელის ელექტრორნულ სასწავლო კურსთან მუშაობის კონტროლი, შედგების ანალიზი და შეფასება, ამ შეფასებების საფუძველზე ინდივიდუალური დავალებებისა და მათი შესრულების გრაფიკის კორექტირება.

სისტემური ადმინისტრატორების ფუნქცია: კოპიუტერებზე ამ ელექტრორნული სასწავლო კურსის დაინსტალირება (თუკი ეს საჭიროა); ელექტრორნული სასწავლო კურსის პარამეტრების დარევულირება მოცემული სასწავლო გარემოს მოთხოვნების მიხედვით; ელექტრორნული სასწავლო კურსის ფუნქციონირების კონტროლი და შემოწება (ტექნიკური თვალსაზრისით); იმ სასწავლო ღონისძიებების ტექნიკური მხარდაჭრა, სადაც გამიყნება ელექტრორნული სასწავლო კურსი.

არსებობს იმ სასწავლო გარემოს ზოგადი მახასიათებლები, რომელშიც მიზაშეწონილია ელექტრონული სასწავლო კურსის გამოყენება. კერძოდ: ელექტრორნული სასწავლო კურსი გამოიყენება შედარებით დიდი მოცულობის სასწავლო მასალის წარმოდგენისათვის, რომლიც მოიცავს თეორიულ და ტექნოლოგიურ მასლას ცოდნის რაიმე სფეროში. სასურველია, რომ ელექტრორნული სასწავლო კურსი მასალა იყოს გათვლილი 15 - 30 აკადემიური საათისათვის; სასურველია, რომ ელექტრორნული სასწავლო კურსი მსმენელთა შედარებით ფართო წრისთვის უნდა იყოს გათვლილი. მაგალითად, საგნები, რომლებსაც სტუდენტები შეისწავლიან პირელ-მეორე კურსზე (სასწავლო დაწესებულებების კურიკულუმებს მიხედვით), ანუ, მანამ, სანამ აირჩევენ ვიწრო სპეციალიზაციას; ელექტრორნული სასწავლო კურსის შექმნა განსაკუთრებით მიზანშეწონილია მაშინ, თუკი არსებობს სასწავლო მასალის დაფიციტი, ან რთულია მისი ტრადიციული ექვივალენტის წვდომა. ასევე, იმ შემთხვევაში, თუ მასალა გაფანტულია სხვადასხვა მეთოდურ და სასწავლო ლიტერატურაში და არსებობს მისი გაერთიანებისა და გარკვეული აქცენტების გაკეთების აუცილებლობა; ელექტრორნული სასწავლო კურსის შექმნა

მიზანშეწონილია შედარებით მდგრადი კურსებისათვის, ანუ ისეთი კურსებისათვის (დისციპლინებისათვის), რომლის სტრუქტურა და შინაარსი არ იცვლება სწრაფად და რჩება იგივე დროის გარკვეულ პერიოდში. მიჩნეულია, რომ ელექტრონული სასწავლო კურსს განახლება არ უნდა დაჭირდეს სულ მცირე 3 წლის განმავლობაში; როდესაც ხდება გადაწყვეტილების მიღება სასწავლო პროცესში ელექტრონული სასწავლო კურსის გამოყენების შესახებ, სასურველია სასწავლო პროცესი ისე იყოს აგებული, რომ ძირითადი თეორიული და ტექნოლოგიური მომზადება მოხდეს მსმენელის მიერ დამოუკიდებლად, ელექტრონული სასწავლო კურსის საშუალებით, ხოლო დამატებით სემინარებსა და სტუდენტებთან ინდივიდუალურ შეხვედრებზე მოხდეს წარმოქმნილი სირთულეებისა და შეკითხვების გარჩევა, ანალიზი და გადაჭრა.

3. დასკვნა

ელექტრონული სასწავლო კურსის შექმნა არის საქმაოდ შრომატევადი პროცესი და ამტომ, თუ ის იქნება გათვლილი მომხმარებელთა ვიწრო წრეზე და მისი სიცოცხლის ხანგრძლივობა იქნება მოკლე, მასზე გაწული დანახარჯები და დრო შეიძლება არ იყოს გამართლებული და ეფექტური. შევნიშნოთ, რომ ეს პირობა კარგად ეთანადება დისტანციური სწავლების პრინციპს, რომლის შემთხვევაშიც ძირითადი აქცენტი მსმენელთა დამოუკიდებელ მუშაობაზე კეთდება.

ლიტერატურა:

1. 50 cool things you can do in your courses besides lecture. (2006) Suny Learning Network. Retrieved April 25, 2006 from <http://sln.suny.edu/sln/public/slnhome.nsf/d0f42cc6c1f8b6f7852563a400016098/8f9845 f753c4955 a85256b83004d0587?OpenDocument>
2. Bashmakov A.I, Bashmakov I.A, The development of the computer teaching systems / Publishing house "Flin", Moscow, 2003
3. Brookfield St., Preskill St. Discussion in the classroom. San Francisco, California: Jossey-Bass. 1999
4. Clark A., Pitt T. Joy. (2001, March 4) Creating powerful online courses using multiple instructional strategies. eModerators. Retrieved April 25, 2006, from <http://www.emoderators.com/moderators/pitt.html>

E-LEARNING COURSE DEVELOPMENT AND IMPLEMENTATION

Tamar Lominadze, Rusudan Papiashvili

Georgian Technical University

Summary

Computer teaching systems – these are software, or software-technological complexes, which have the objective to solve some specific pedagogical problems; cover some learning content; and are oriented to the modification to the learners' skills and/or knowledge. The main characteristics of these systems are their orientation on the individualization of the learning process and their ability to foster the individual work of the learners. In the represented article there are considered different types of the e-Learning courses and the problem of their further implementation – their usage in the learning process.